

Medcezir

– Emre Yılmaz · 04 Eylül 2011

İsminin güllere hükmeden yüzünde tabiri gözlerine çalan bir rüya görüyorum.
Sen uyuduğunda başlıyorum irtifa kaybetmeye,
kangren bahçelerin taç giyme merasimlerinde
-de mefsuh bahçıvanlar acıtıyor parmaklarımı
bakışlarının gün ışığı sızdığını söyle.

Ecri hükümsüz yakarış:

Gramofonda mırıldanan esrik şarkıları
mutlak bir hasretle dinliyorum muhakkak.
Sevişiyoruz da bazen.Nağmeleri tenin
kadar yumuşak değil ancak,
bir parça muktedir uzaklığını
ucuz şarap revirlerine götürmeye.
Ve alıkoyamıyorum da kendimi infialden,
varlığını yokluğuna hibe eden gidişine
kokun yastığımda teneffüse muhtaçken.

Sen yokken sadist kadınların merhametini
sınıyorum ve istiyorum yanmak.
Bedenine asıyorum ıslak medar ve cezirini
idraki kısıtlı bir sarışının.
Elden düşme nefeslenmelere tutsak
sevişmeleri de unutuyorum ve zor olmuyor
bakışlarımı saçlarındaki kumral yangına bırakmak.
-Yani bütün kadınlar gıyaben
dem vuruyor senden.

Fecri karanlık kapanış:

Geç kalınmışlığın ikinci el avdetinde

-de ellerin ellerimi mülteci tutuyor
iddet müddetinin dolduğunu söyle
ve hiç gitmeyeceğini de.
Dudaklarını ısırarak nikotin nöbetlerinde
de -ki,çiy büyüten rezaletinde gözlerimin
ağlamak sicilini tutabilsin ellerim.

- Gel / Git -

Sen yine gidiyorsun,yüzümde suni matemler
yetiştiriyorum.Terkine sus payı zuhur,
ağlamakla zehredilen huzur diyorum.

İsmi irticai bir ayrılığa bırakarak,
hükümranlığın yitik bahçemde tahttan iniyor!
Gidiyorsun,
yağış iklimleri gözlerimden saklanıp kaçıyor heybene,
ellerimin sobe-sizliğinde erketeye yatarak
çocuk yayılımı yolculuklara çıkıyor.
Ve sensizliğin sahifelerinde artık güller,
tüccar saksılarında, paraya hürmet ediyor.